

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er klart, at et par forslag af den art, vi har til behandling nu, vil give anledning til megen debat. Det kan ikke være anderledes.

Fra Kristeligt Folkepartis side har vi prøvet at se på forslagene, og vi synes ikke, at man bare skal afvise og sige, at det hele er umuligt, og at der ikke er noget at gøre.

Det, der ligger i det, hvis jeg skal se lidt dybere i forslagene, må være, at dette at transportere våben til krigsførende lande i sig selv er en ting, som overhovedet ikke skulle finde sted. Det må være det første. Det næste bliver så, hvordan vi forhindrer det, og hvilke muligheder vi har.

Jeg synes, at forslagene og især det socialdemokratiske forslag egner sig vældig godt til et udvalgsarbejde, for der er så mange spørgsmål at stille om disse ting og om, hvordan vi realistisk kan gøre noget. Det er rigtigt, at vi kun er et lille land, og at vi måske kan bringe os selv megen skade ved det, men på den anden side står stadig det spørgsmål tilbage: hvad gør vi? Derfor mener jeg, det er vigtigt under udvalgsarbejdet at få klarlagt, hvad Danmark gør internationalt for at hindre disse ting, hvad vi gør i EF og i FN, hvilket pres vi har lagt. For selv om vi med vores ene procent holder op med at sejle med våben, har det jo ingen indflydelse, og dog ser vi jo på andre områder, at Danmark kan have stor indflydelse, selv om vi er en lille nation. Derfor mener jeg, det er nogle af de spørgsmål, vi må have stillet for at finde ud af, om vi internationalt kan gøre mere.

Jeg skal ikke komme ind på at sige, hvordan man kan afgrænse det. Jeg tror, der er virkelig mange problemer i det, som gør, at det er umuligt at sige, hvilke konsekvenser det vil få.

Derfor mener jeg, at det, der er vigtigst i forbindelse med forslagene, er at få belyst nogle af disse spørgsmål, og når vi har en hel masse viden, kan vi måske finde ud af, hvad vi så kan gøre i fremtiden, og hvilke muligheder der er. Vi kan måske nok stå med en ren og fin moral, men hvad har vi så fået ud af det, for har vi virkelig hindret det, er det ikke bare på papiret måske, vi har gjort det? Kan vi hindre det virkelig effektivt alligevel? Og hvad med omgælder? Jeg synes virkelig, der er mange spørgsmål i det, men

jeg tror ikke, der er nogen herinde, der vil sige, at våbentransport til krigsførende lande er en god ting.

Man kan jo også overveje, om krigen mellem Irak og Iran trækker ud så lang tid, som den gør, fordi der netop kommer så meget til. Man kunne jo også overveje: hvad nu, hvis kun det ene land fik nogle ting og det andet ikke fik?

Jeg synes i hvert fald, der er mange spørgsmål i det; så fra vores side vil vi gå positivt ind i udvalgsbehandlingen, og så må vi se, hvilke resultater det får.

Poulsgaard (FP):

Jyllands-Posten har i dag et citat fra Retsforbundets presse, Vejen Frem, der skriver, at i modsætning til så mange teoretikere ønsker Vejen Frem, at Folketinget skal besættelses med overvægt af fodermestre, smede, købmænd, gartnere, chauffører og lignende, og det er selvfølgelig et fornuftigt synspunkt, for man skriver ganske rigtigt: »I modsætning til mange teoretikere har de i hvert fald lært, at når der er uoverensstemmelse mellem teori og virkelighed, er det mest sandsynligt, at virkeligheden har ret.«

Man kunne med god grund spørge socialdemokratiske teoretikere: hvor er virkeligheden henne? Det er jo simpelt hen en gang nonsens, det er noget skrivebordsarbejde, det er overflødigt, det er drømme fra 1968-oprøret. Det har jo intet med virkeligheden at gøre.

Og så kan man også forundres. Preben Møller Hansen, der jo har startet et nyt parti – nu har han i hvert fald fået samlet underskrifter – skal have noget reklame, og så hopper Socialdemokratiet på den vogn! Ellers siger man godt nok, man ikke kan fordrage den mand, men hans argumentation imod danske skibsredere kan bruges i en kamp mod regeringen.

Jeg er også lidt utilfreds med justitsministeren og med regeringen. I det hele taget er det en fantastisk situation. Vi hørte nu lige en repræsentant for et regeringsparti stå og sige, at vedkommende var positiv, men til gengæld var justitsministeren ikke positiv, han var nærmest negativ.

Det er ikke det, jeg er utilfreds med. Nej, det, jeg er utilfreds med, er, at justitsministeren ikke klart og tydeligt sagde: efter næste